

Bart de Beer in winterslaap

Hallo lieve luisteraar, mijn naam is Bart. Ik ben een bruine beer en woon in het Grote Berenbos bij de bergen. Vandaag ga ik voor het laatst op pad om eten te verzamelen. Morgen begint namelijk mijn winterslaap.

Andere dieren zoals koeien en schapen krijgen een warme vacht voor de winter, maar ik zoek een lekker warm holletje op en blijf daar net zo lang rusten totdat de winter voorbij is. In het voorjaar en de zomer ben ik soms de hele dag aan het eten zodat ik genoeg vet heb om de hele winter te slapen.

Je vraagt je misschien wel af: 'Maar Bart, wat is dan je lievelingseten?'

Dat zal ik je vertellen. Zalm! Zalm is mijn lievelingseten. Ik ga elke dag naar de rivier en probeer ze dan met mijn poten te vangen. Ik ben ook gek op besjes. In het bos zijn veel struiken met frambozen, bramen, aardbeien en blauwe bessen. Jammie!

Oh kijk daar eens! Ik zie een grote frambozenstruik. Helemaal vol met sappige frambozen. Dat wordt smullen!

Hmmm, dat was lekker. Maar nu zit ik helemaal onder het sap van de frambozen. Ik denk dat het tijd wordt om even een bad te nemen in de rivier. Ahhh, heerlijk dat koude water. Ik zal dit gaan missen tijdens mijn winterslaap.

Ik stap weer aan wal en schud mijn vacht uit. Prettig om weer helemaal schoon te zijn. Nu even lekker opdrogen in de zon voordat het donker wordt. Ik ga ook mijn vriendjes, die ik een paar maanden niet zal zien, nog even gedag zeggen voordat donker wordt.

Ah, kijk! Daar in de boom is mijn lieve vriend Eekhoorn. 'He Eekhoorn!' roep ik. 'Hallo Bart', zegt eekhoorn. 'Ik ga zometeen in winterslaap en ik wilde je nog even gedag zeggen', vertel ik aan Eekhoorn. 'Ik wens je een prettige, rustige slaap toe', zegt Eekhoorn terwijl ze naar ons zwaait.

Eekhoorn heeft hard gewerkt om haar hele nest te vullen met noten, zaden en besjes. En hoewel ze niet in winterslaap gaat, blijft ze als het koud is wel lekker thuis in haar warme nest. Op de weg naar mijn warme holletje kom ik vos tegen. 'Dag Vos! Ik ga zo lekker slapen', roep ik. 'Tot in de lente Bart!' zegt Vos.

Vos gaat niet in winterslaap. Zijn vacht wordt steeds dikker en beschermt hem tegen de kou. Hij blijft door het bos lopen. Op zoek naar eten.

Ik loop verder richting huis en zeg al mijn vrienden gedag. Ik ga ze missen. Gelukkig is het zo weer voorjaar. Het wordt dan weer warmer buiten en dan word ik vanzelf wakker uit mijn slaap.

Dat is hoe winterrust werkt. Zolang het buiten koud blijft, weet mijn lichaam dat het nog tijd is om te slapen. Maar zodra het opwarmt buiten, word ik wakker. Bijzonder, vind je niet?

Ah kijk, het is zover. De zon is aan het ondergaan en het wordt steeds kouder. Ik zie al een paar sterren aan de hemel. Het is tijd voor mijn winterslaap.

“Dag, frambozenstruik. Dag, rivier. Ik zie jullie in het voorjaar weer!”

Terwijl ik ga liggen in mijn warme holletje voel ik mijn ademhaling langzaam vertragen. Ik zak in een diepe slaap en begin te snurken. Heel soms word ik even wakker van herrie buiten, maar dan draai ik me gewoon om en ga weer slapen.

Hmmm, een winterslaap is heerlijk. Ik ga lekker dromen over spelen met vriendjes in het bos.

Dromen kunnen tenslotte barstensvol avontuur zijn.

